

Steek de sint eens een handje toe

KWB-afdelingen zamelen met *Ieder kind een sint* speelgoed in voor gezinnen in armoede

- ▶ Actie moedigt kinderen aan om ook iets te geven aan Sinterklaas
- ▶ KWB werkt samen met lokale partners in de armoedesector
- ▶ In Zemst sluit een feest de actie af

Jozefien VAN HUFFEL

Een donderdagavond in november. Met vier knuffelschapen in een plastic tas belt Sara Van Steenwinkel, lid van KWB Zemst Centrum, aan bij voorzitter Marina De Vulder. „De prijs hangt er nog aan”, wijst ze. „Die ouders kochten meerdere exemplaren van een dekentje, omdat hun kind er zo gehecht aan was. De knuffels die erbij zaten, hebben ze echter niet nodig.”

Precies bij die overvloed in veel Vlaamse speelgoedkasten vertrekt gezinsbeweging KWB voor haar actie *Ieder kind een sint*. „Vorig jaar spoonden we de afdelingen voor het eerst aan om gebruikt speelgoed in te zamelen voor kinderen die het minder breed hebben”, vertelt medewerker Koen Schoutteten. „We zoeken steeds aanknopingspunten om onze leden bewust te maken van armoede en ongelijkheid, zoals ook onze armoededictees. KWB kent bovendien een traditie van sinterklaasbezoeken.”

Tachtig afdelingen sloten zich bij de actie aan. Ze zochten allemaal een lokale partner in de armoedesector, zodat het speelgoed zeker op de juiste plaats terecht komt. „Wij zaten samen met Welzijnsschakels, maar sommige afdelingen werken ook sa-

men met een OCMW of met Kind en Gezin”, zegt Schoutteten.

KWB Zemst Centrum vond een partner in het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) van Vilvoorde. „Voor ons was dat een godsgeschenk”, zegt straathoekwerker Guillaume Bourdeau. „Hoewel CAW Vilvoorde al langer bescheiden sinterklaasfeesten organiseerde, was het vorig jaar de eerste keer voor mijn collega en mezelf. We hadden weinig geld en tijd voor de organisatie. Op foto's van vorige jaren zie je trouwens maar een stuk of twaalf kinderen.”

In 2012 daarentegen legde de KWB een autobus in om tientallen kinderen en hun ouders van Vilvoorde naar het sinterklaasfeest in de basisschool van Zemst te brengen. „Er was ook een oudere vrouw bij, die zielsblij was dat ze eens ergens naartoe kon”, herinnert Marina De Vulder zich. „De school hielp met inzamelen en de kinderen pakten samen met de Zwarte Pieten de geschenken in.”

„Een vader ging langs bij de budgetbeheerder. Er was dit jaar geen ruimte voor Sinterklaas”

KWB Nationaal vraagt de leden dan ook uitdrukkelijk om kinderen en kleinkinderen bij de actie te betrekken. „Onze bedoeling is niet de mythe stuk te maken”, verduidelijkt Koen Schoutteten. „Wel lieten we Sinterklaas in ons ledenblad een brief schrijven. Hij vertelt hoe de kinderen zo veel van hem vragen, dat hij het allemaal niet meer kan bolwerken en hij vraagt hen om hulp.”

Kinderen staan zeker open voor die boodschap. „Er stond bijvoorbeeld al een jongen aan de deur, de armen vol puzzels”, vertelt Marina De Vulder. „In onze parochie in Zemst wordt ook jaarlijks speelgoed ingezameld onder de communicanten”, vult KWB-lid Michel Noë aan. „Ook dat namen mijn drie kinderen ernstig. Ze beseffen dat ze het goed hebben. Bij veel gezinnen stapelt het speelgoed zich op. Na een verjaardagsfeestje bijvoorbeeld, waarbij iedere gast een cadeau meebrengt.”

„Er zijn alleen maar brave kinderen”, verkondigde Sinterklaas dit jaar opnieuw bij zijn intrede in Antwerpen. „Als de sint niet bij hen langskomt, krijgen kinderen in armoede echter wel het gevoel dat ze niet braaf genoeg zijn”, zegt Guillaume Bourdeau. „Een vader van drie kinderen was bijvoorbeeld heel blij dat ons sinterklaasfeest er was. Hij was bij zijn budgetbeheerder langs geweest, maar die kon niet helpen. Er was dit jaar geen ruimte voor Sinterklaas.”

Alvast in Zemst en omstreken zet de KWB-actie heel wat mensen in beweging. De leden vertellen bijvoorbeeld via Facebook over de actie en doen zo andere vrienden in de speelgoedkast duiken. Priester Jan Lagae trekt straks, zoals hij eerder al elders deed, een sinterklaaspak aan voor het feest, dat mag plaatsvinden in de hoofdzetel van reorganisatie Connections. Michel Noë lanceerde dan weer een oproep onder zijn collega's in een farmaceutisch bedrijf. „Het is ook goed voor de sfeer dat er iemand met een kar vol speelgoed door het bedrijf sukkelt”, lacht hij. En de knuffelschapen? Die zijn er ook klaar voor.

STANDPUNT

Bert CLAERHOUT

Zo hoort u het eens van iemand anders

„De afgelopen twintig jaar schreef Luc Van der Kelen bijna dagelijks de commentaar in *Het Laatste Nieuws*. Als editoriaal oversteeg hij vaak het populisme en de soms overdreven hang naar sensatie van zijn krant. Hij deed wat van een beroepsjournalist wordt verwacht, maar wat velen helaas vergeten te doen: voor een breed publiek feiten analyseren, interpreteren en samenhangen creëren. Door zijn stielkennis werd Van der Kelen zowel in de Wetstraat als op radio en televisie een gezaghebbende stem.

Kort nadat hij met pensioen ging, deze zomer, publiceerde hij een boek onder de titel *Koning Albert II en zijn vijf premiers* (Manteau, Antwerpen, 2013, 248 blz.). Daarin blikt hij terug op de diverse regeringen en het leven in de Wetstraat van de voorbije twintig jaar. Hoewel het boek niet uitpakt met grote onthullingen, is het best interessant. De auteur geeft een beeld van de manier waarop de machthebbers in de Wetstraat hun dromen probeerden te realiseren en toont aan hoe de politiek op topniveau functioneert. Het boek leert ook veel over de relatie tussen de politiek en de pers. Het is genoegzaam bekend dat de minzame Van der Kelen goede contacten onderhield met politici van alle partijen en strekkingen. Die wederzijdse sympathie heeft hem naar eigen zeggen nooit belet kritisch en desnoods scherp over hen te schrijven.

Luc Van der Kelen doet boekje open over bemoeienissen van vrijzinnigen bij Operatie Kelk

„Hij is een overtuigd vrijmetselaar, ik ben een praktiserend katholiek. En toch deelden we veel zaken, zoals de zin voor ritueel en dieperliggende waarden”, zegt Herman Van Rompuy (CD&V), voormalig eerste minister en huidig voorzitter van de Europese Raad over Van der Kelen. Van der Kelen maakte er inderdaad nooit een geheim van dat hij liberaal, vrijmetselaar en Belgicist is. In zijn boek benadrukt hij dat journalisten allereerst voor ogen moeten houden dat ze over mensen schrijven – met alles wat dat inhoudt aan gevoelens en emoties. Ze moeten weten dat die mens doorgaans een partner heeft, een gezin, ouders en vrienden. Dat mag hen niet beletten gefundeerde oordelen te vellen, maar ze moeten er zich wel rekenschap van geven wat hun verklaringen of acties kunnen aanrichten.

Het valt op dat Van der Kelen ook verwijst naar Operatie Kelk, de huiszoeking die op 24 juni 2010 in het aartsbisdom en in de woning van kardinaal Godfried Danneels door het parket werd uitgevoerd in het kader van het onderzoek naar seksueel misbruik in de Kerk. De manier waarop kardinaal Danneels die dagen openlijk werd vergevuld door een brede kring van journalisten die hem voorheen altijd voor zijn morele inzichten hadden geprezen, stootte Van der Kelen destijds zodanig tegen de borst dat hij er in *Het Laatste Nieuws* een schertsende en tegelijk scherpe commentaar over schreef.

„De inkt was amper droog of ik kreeg een telefoon van een vrijzinnige topfiguur binnen het parket”, vertelt Van der Kelen daarover in zijn boek *Koning Albert II en zijn vijf premiers* (bladzijde 171). „Hij had mijn kritische en schampere stukje gelezen en probeerde mij ronduit onder druk te zetten. ‘Nu we ze eindelijk te pakken hebben, ga je ze toch niet helpen ontsnappen’, klonk het. ‘Ze’. Daarmee bedoelde hij ‘de kaloten’. Zo twijfelde ik er niet aan dat Operatie Kelk niet zomaar een gerechtelijk onderzoek was ten bate van de slachtoffers, maar tegelijk werd misbruikt om de katholieke Kerk in ons land een verpletterende slag toe te brengen.”

Bij de voorstelling van Van der Kelens boek hadden de media het vooral over zijn verstoorde, maar later opnieuw geheilde relatie met voormalig premier Guy Verhofstadt (Open VLD), over zijn contacten met andere politici zoals Karel De Gucht (Open VLD) en Jean-Luc Dehaene (CD&V), en over zijn opvattingen over de N-VA en Bart De Wever. De passage over de bemoeienissen van de vrijmetselarij bij Operatie Kelk daarentegen is onze media volkomen ontgaan. ”

In Mariakerke bij Gent trok de sint vorig jaar de straat op met KWB. © KWB Mariakerke Centrum